

РЕШЕНИЕ
№ 168
Габрово, 02.08.2013 година
В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- ГАБРОВО в открито съдебно заседание проведено на тридесет и първи юли, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ИВАН ЦОНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ КИРОВА- ТОДОРОВА
ДАНИЕЛА ГИШИНА

при секретаря Радина Бурмоав и с участието на прокурор Стоян Петков- прокурор от Окръжна прокуратура Габрово, като разгледа докладваното от съдията КИРОВА к.а.н.д. № 170 от 2013 година по описа на същия съд, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, във вр. с чл.208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 742 от 08.07.2013 г. по описа на Административен съд Габрово /ГАС/, подадена от Директор Дирекция “Инспекция по труда” /ДИТ/- Габрово, против съдебно решение № 43 от 04.06.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 37 от 2013 г. по описа на Районен съд Трявна /ТРС/. С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление /НП/ № 07-0701475 от 11.02.2013 г. на Директор Дирекция “Инспекция по труда” Габрово, с което на “*****”, със седалище гр. Трявна, е наложена имуществена санкция от 1 500.00 лв. за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/. Нарушението се изразява в това, че при извършена от органите на ДИТ- Габрово проверка на 04.10.2012 г. по работните места в цех за производство на кори и юфка в гр. Трявна, стопанисван от дружеството, е констатирано, че същото, в качеството си на работодател, не е изпълнило предписание № 4 от Протокол за извършена проверка на ДИТ- Габрово с изх. № П-02-143 от 18.11.2011 г., задължаваща го в срок до 05.01.2012 г. да осигури метрологично контролно- измервателните средства- манометри на работното оборудване, експлоатиращо се предприятието.

За да отмени това НП районният съд е приел, че при проверка от 04-08.10.2012 г. в цеха било установено, че работодателят не бил изпълнил така посоченото предписание. В хода на производството се установило, че манометрите в работното помещение на дружеството не подлежат на метрологичен контрол и проверка, съобразно изискванията на чл.5 от Закона за измерванията /ЗИ/, т.к. не застрашавали обществената безопасност. Както в съставения по случая АУАН, така и в процесното НП се говорело общо за “манометри”, без да е уточнено на кои машини в дружеството са поставени такива, за да се установи подлежат ли те на метрологичен контрол или не. От назначената по делото съдебно техническа експертиза ставало ясно, че манометрите служат като индикатор когато компресорът не произвежда въздух, а когато съоръжението произвежда такъв, тогава те са контролни уреди и не подлежат на контрол, както било посочено в Заповед № А-441 от 13.10.2011 г. на Председателя на български институт по метрология, обн. В ДВ бр.85 от 01.11.2011 г., издадена на основание чл.43, ал.4, във вр. с чл.10в, ал.2, т.1 от ЗИ. Районният съд е счел, че проверяващите в протокола си от 18.11.2011 г., в т.4, са дали предписание на дружеството- работодател, което е било твърде общо и неясно, като са посочили, че следва да се осигурят метрологично контролно- измервателните средства- манометри на работно оборудване, експлоатиращо се в предприятието. Като не е получил конкретно предписание на кои машини уредите подлежат на такъв контрол, жалбоподателят не би могъл да носи отговорност за неизпълнение. В съдебно заседание е недопустимо да се прави такава конкретизация, въпреки опита на актосъставителя и свидетелите по акта, разпитани в о.с.з., че в случая ставало въпрос само за манометрите на компресора. По този начин привлеченото към административно наказателна отговорност лице е било лишено от

възможността да изпълни предписанието. Компресорът не се намира в работно помещение, а в приземен етаж, поради което и жалбоподателят не е допуснал, че предписанието касае точно него.

Касационната жалба е подадена в законния срок, от надлежен представител на заинтересована страна и е процесуално допустима, с оглед на което ГАС я разгледа по същество.

Касационно основание за отмяна на атакувания съдебен акт е твърдяно от касатора нарушение на материалния закон. По-конкретно Директорът на ДИТ намира, че ТРС неправилно е счел, че конкретизация на указанията не е била налице. Нарушението не следвало да се квалифицира като маловажен случай по чл.28 от ЗАНН, но то и не е било обект на подобна квалификация от страна на въззивния съд. Причината за отмяната на НП е “неконкретизирането на предписанието и уточняването му едва в съдебно заседание от актосъставителя и свидетелите, което е нарушило съществено правото на защита на жалбоподателя- да узнае какво точно не е изпълнил от предписанието и за кои манометри се е отнасяло то, за да се защити адекватно”, което съставлява съществено процесуално нарушение. Маловажност на случая не е дискутирана в мотивите на съдебния акт и не е формирала нито правните изводи на съда, нито диспозитива на решението.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призван, се представлява от юрисконсулт Георгиева, която поддържа жалбата.

Ответната страна се представлява от Д.К.- управител на дружеството, която оспорва жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата и потвърждаване на първоинстанционния съдебен акт като правилен и законосъобразен.

Съгласно чл.218, ал.1 от АПК, Административен съд Габрово разгледа касационната жалба на посочените в нея основания, а на основание ал.2 провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. ГАС не следи служебно единствено за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения, на които касационният жалбоподател не се е позовал изрично в срока за подаване на касационната жалба.

Предмет на правен спор пред районния съд е законосъобразността на горепосоченото наказателно постановление, издадено въз основа на АУАН № 07-0701475 от 15.10.2012 г. за горепосоченото нарушение. От административно наказателната преписка е видно, че с т.5 от протокол за извършена проверка изх. № П-02-143 от 18.11.2011 г. съставен от представители на ДИТ- Габрово е констатирано, че при извършена проверка по работните места в предприятието се установява, че не са осигурени метрологично контролно-измервателните средства- манометри на работното оборудване, експлоатиращо се в предприятието, съгл. чл.137, ал.2 от Наредба № 7 от 1999 г. за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване. По този повод е дадено предписание № 4, с което в срок до 05.01.2012 г. на работодателя “****”, Трявна се указва да се осигурят метрологично контролно- измервателните средства- манометри на работното оборудване, експлоатиращо се в предприятието.

Резултатите от изпълнението на това предписание са отразени в последващ протокол за извършена проверка- изх. № П-02-148 от 08.10.2012 г. на ДИТ- Габрово, в който досежно предписание № 4 от предходния протокол е записано, че до момента предписанието не е изпълнено.

В жалбата на “***”, Трявна до ТРС се сочи, че съгл. чл.5 от ЗИ манометрите на машината за пакетиране не подлежат на метрологичен контрол- у санкционираното лице е останало убеждението, че манометрите към тези машини е следвало да бъдат проконтролирани, но това не е могло да се случи, т.к. те не подлежал на такъв контрол. Манометрите в работното помещение били индикатори, служели само за установяване дали има подаден въздух към машината и нямат връзка с безопасността на труда. В обяснението си от 04.10.2012 г. до ДИТ- Габрово управителката К. сочи, че им е било разяснено, че

манометри под определен обем не подлежали на измерване. Против съставения АУАН е подадено и възражение, наименовано “жалба”, в което отново се набляга на това, че уредите, поставени към машината, указвали на работника само, че се подава въздух и за тях не е предвидено метрологично изпитване.

Едва в проведено по делото о.с.з. от 30.04.2013 г. разпитаните по него свидетели-актосъставител и свидетели по АУАН сочат, че не манометрите до машините е следвало да бъдат проконтролирани, а замерване е следвало да се осъществи по отношение на манометъра на компресора за въздух- “Ставаше въпрос конкретно за метрологично замерване на манометрите на компресора, за друга машина не си спомням” /актосъставителката ***/. Този манометър, именно, отчитал налягането в съда. Според актосъставителката всички манометри подлежат на техническо метрологично замерване, което, обаче, се оказва, че не е така.

Според свидетеля **** на проверка подлежат тези измервателни уреди, които измерват налягането на големи съдове, работещи под високо налягане. Манометрите в цеха не били от такъв вид, не са обвързани с работата на машините, не измерват налягане, а при някои от машините не били задължителни дори за поставяне. Служели за ориентир на работещите- да установят дали към машините се подава въздух.

По делото е била назначена съдебно техническа експертиза, според която на две от машините, ползвани във фирмата, били поставени манометри- общо три уреда. Такива имало и на въпросния компресор, който не се намирал в работното помещение, а бил поставен в сутерена на сградата- два уреда. Компресорът се ползва за пакутиращите машини, като им подава въздух. Според чл.173, ал.2 от визираната в преписката Наредба №7 от 1999 г. средствата за измерване, свързани с безопасността на труда, се осигуряват метрологично. Разпоредбата, обаче, е твърде обща и тя не може да даде конкретни указания кои са тези средства за измерване. Вещото лице цитира раздел X, чл.189, ал.3 от Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, според който текст изискванията на раздела се прилагат към манометри, използвани в съоръжения под налягане и в жп транспорта, с изключение на такива, които са използвани като индикатори, поради което манометрите на компресора подлежат на контрол, а останалите три манометъра, които са ползвани в работното помещение към пакутиращите машини, са указвали само дали се подава въздух към машините, то те не подлежат на такъв контрол, т.к. се ползват именно като индикатори. Те са, обаче, именно манометрите “по работните места”, а според т.5 на протокола от 18.11.2011 г. именно те следва да са били проверени при проверката, извършена “по работни места”. Находящият се в друго помещение, в което такива работни места няма, компресор не е бил взет предвид от работодателя, т.к. той е счел, че не за него се отнася предписанието.

ГАС споделя становището на първоинстанционния съд, че действително нито в съставения АУАН, нито в издаденото въз основа на него НП, нито в друга част от административно наказателната преписка е уточнено за кои измервателни уреди конкретно е било дадено указанията. Според т.5 от протокола за проверка от 18.11.2011 г. може да се заключи, че това са манометрите, които са се намирали “по работните места” /където е била извършена проверката, според протокола от 2011 г./- т.е. до съответни машини, в помещението, където се намират тези работни места. Въпросният компресор, обаче, не се намира в това помещение и за дружеството действително е било неясно, че точно манометрите към него са имали предвид проверяващите. Независимо, че не е било оспорено, предписанието, същото, като лишено от конкретика, не би могло и да бъде изпълнено, поради своята неяснота и създаване на объркване за своя адресат, според който то касае уредите, които са били поставени в работното помещение по работните места, но те са били само с индикираща функция- дали се подава въздух към машините, а не са замервали налягане, поради което на основание чл.189, ал.3 от Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол те не са подлежали на такъв и такова предписание спрямо тях не е могло да бъде изпълнено. След като органите на ДИТ- Габрово са имали предвид не манометрите по работните места, а двата манометъра към компресора,

то е следвало изрично да уточнят това, т.к. този компресор пък не се намира в работно помещение /по работните места/, за да стане ясно на адресата какво точно се иска от него. Само при наличие на такава яснота може да се следи и за неизпълнение на предписанието и да се налагат санкции за неговото неизпълнение.

Като е отменил процесното НП по тези съображения, въззивният съд се е произнесъл с едно мотивирано и законосъобразно съдебно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Въз основа на горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо, във вр. с ал.1 от АПК, във вр. с чл.63 от ЗАНН Административен съд Габрово

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 43 от 04.06.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 37 от 2013 г. по описа на Районен съд Трявна, с което е отменено наказателно постановление № 07-0701475 от 11.02.2013 г. на Директор Дирекция “Инспекция по труда”- Габрово, с което на “***”, в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500.00 /хиляда и петстотин/ лв. за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, като мотивирано и законосъобразно.

Решението е окончателно.

Препис от решението следва да се връчи на страните в едно със съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ

ЧЛЕНОВЕ: 1. /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ

2. /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ